

LIETUVOS LAISVĖS KOVOTOJŲ SĄJUNGA

Lietuvos GGRTC Generalinei direktorei
Gerbiamai **Teresei Birutei Burauskaitei**

Lietuvos Respublikos Generaliniam prokurorui
Gerbiamam **Dariui Valiui**

Žiniai

Lietuvos Respublikos Prezidentei
Jos Ekscelencijai **Daliai Grybauskaitei**

2015-01-08

PROTESTAS – REIKALAVIMAS

LLKS, rengdama žuvusių Lietuvos partizanų, tarp jų – Vyčio apygardos pirmojo vado plk. Juozo Krikštaponio, Lėno miške Ukmergės rajone 70-ties metų sukakties (1945 m. sausio 12 d.) minėjimą ir žinodama, kad Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centras (LGGRTC), remdamasis prosocialistinio-prorusiško judėjimo ir Lietuvos partizanų nubausto sovietinio kolaboranto anūko – Teisingumo ministerijos pareigūno (religijotyrininko) Donato Glodenio šališkais reikalavimais, kreipėsi į Generalinę prokuratūrą su prašymu kreiptis į teismą dėl Juozui Krikštaponiui 1997 m. pripažinto Kario savanorio teisinio statuso (po mirties) panaikinimo, griežtai protestuoja prieš tokį LGGRTC veiksmą.

LGGRTC kreipimosi į prokuratūrą motyvai nėra pakankamai pagrįsti. J. Krikštaponio kaltumą ar nekaltumą galinčių patvirtinti asmenų nebėra gyvųjų tarpe. Šie asmenys, teisiama okupaciniame teisme, prieš J. Krikštaponį neliudijo. Yra tik dviejų liudininkų KGB 1961 ir 1980 m. duoti parodymai buvusios tikrosios padėties ir J. Krikštaponio asmenybės neatskleidžia. Prokuratūrai pateikta ne visa J. Krikštaponį apibūdinanti medžiaga, pavyzdžiui, informacija apie jo pastangomis nacistinės Vokietijos okupacijos metais išgelbėtą kaimą nuo sunaikinimo. Gali būti, kad kai kurie LGGRTC istorikai laiko profesine garbe skelbti KGB selektyvius archyvinius parodymus, nutylint kitus duomenis ir jų visumą. LLKS mano kitaip, nes išlikę kitokio pobūdžio atsiminimai ir liudijimai J. Krikštaponio asmenį vertina teigiamai.

Nagrinėjant istorinius archyvinius šaltinius, kyla abejonės ir dėl asmens tapatumo, nes įvairuoja vardas (vienur Jonas, kitur Juozas), pavardė (vienur Krištaponis, kitur Krikštaponis).

Remiantis dviem KGB duotais suinteresuotų asmenų parodymais išbraukti J. Krikštaponį iš Lietuvos pasipriešinimo istorijos būtų akivaizdus ir iš esmės nedovanotinas pasitarnavimas toms jėgoms, kurios apskritai nepripažįsta Lietuvos partizaninio pasipriešinimo teisėtumo. Kita vertus, partizaninio karo herojiškumo neigimas yra Rusijos vykdomos informacinės kampanijos prieš Lietuvos istoriją sudėtinė dalis.

Privalu atlikti dar vieną visapusišką, nešališką ir kompetentingą J. Krikštaponio veiklos ir gyvenimo ištyrimą ir tik tada pateikti tyrimo medžiagą prokuratūrai įvertinti, o ne automatiškai nesigilinant panaikinti jam Kario savanorio teisinį statusą po žūties. J. Krikštaponio artimųjų nebėra. Todėl mūsų pareiga jį ginti.

Reikalaujame LGGRTC atsiimti iš Generalinės prokuratūros savo prašymą kreiptis į teismą ir atlikti tokį tyrimą pagal Centro priedermę ir pareigą.

Lietuvos interesams priešišrame informacijos resurse rusų kalba skelbiamas LGGRTC generalinės direktorės atsakymas dėl J. Krikštaponio, kuriame rašoma, kad tikslių archyvinių duomenų apie konkrečią J. Krikštaponio veiklą nerasta, tardymo protokoluose esanti informacija netiksli, iškraipyta, todėl dėl faktų patvirtinimo ar paneigimo būtina ieškoti kitų šaltinių – archyvinių dokumentų Baltarusijoje, Vokietijoje ir kitose šalyse <http://www.nztc.lt/ru/novosti/v-litve-i-mire/v-pomescenii-nztc-sostojalsia-kruglij-stol>

Reikalaujame Generalinės prokuratūros neperduoti LGGRTC prašymo administraciniam teismui, o gražinti jį papildomam tyrimui.

Kadangi LGGRT centras neturi profesionalaus teisininko, o žuvusieji partizanai, prieš kuriuos vykdomas sutelktinis organizuotas puolimas, ginti savo garbę ir orumą nebegali, prašome į panašaus pobūdžio LGGRTC tyrimus ir teisinius vertinimus įtraukti laisvės kovotojų, buvusių rezistentų organizacijų pasiūlytus teisininkus.

Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjungos valdybos pirmininkas
Jonas Burokas